

Modül (öneri) No	336
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Günah
Modül (Alt konu)	Günah-Küfür İlişkisi
Amaçlar	Günahların insanın ebedi hayatı için nasıl bir tehlike oluşturduğunu kavrar, Tövbe edilmemesi halinde, her günahın içinde insanı küfre götüren bir yol olduğunu bilir. Günahlardan uzak durmada hassas davranır.
Süre	40 dk.
Seviye	Seviye-2
Yöntem ve Teknik- Etkinlik	İlke Çıkarma Etkinliği Görüş Geliştirme Etkinliği Öğrenme Galerisi
Materyal ve Teknoloji	
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Etkinlik-1 <i>İlke Çıkarma Etkinliği</i> - Öğrenciler 3-4 kişilik gruplara ayrılır. - Günah-küfür konusunun yer aldığı risale metni gruplara dağıtılır. - Öğrencilerden; ➤ “Ben bu metin ışığında neler yapmalıyım/neler yapmamalıyım? ➤ Nasıl düşünmeliyim/nasıl düşünmemeliyim? ➤ Nasıl davranmalıyım/nasıl davranmamalıyım?” Sorularının cevabı olacak şekilde, örnekleriyle birlikte kendilerine yönelik ilkeler çıkarmaları istenir. - Öğrenciler yazdıkları ilkeleri gruplar halinde okur. Etkinlik-2 <i>Görüş Geliştirme Etkinliği</i> - Öğrenciler 5-7 kişilik gruplara ayrılır. - Öğrenciler Günah-küfür ilişkisi görüş geliştirme tekniği ile tartışır. - Öğrenciler daire şeklinde dizilir. - İlk öğrenci konu ile ilgili görüşlerini gerekçeli olarak belirtir. - Diğer öğrenciler sırayla önceki görüşlere katıldıkları ve katılmadıkları noktaları da söyleyerek kendi görüşlerini ifade ederler.

	6. Öğrenciler diğer görüşler doğrultusunda kendi görüşlerini değiştirebilirler. 7. Gruplar görüşlerini özet olarak raporlar. 8. Görüşler gruplar halinde sınıfa sunulur.
Ölçme ve Değerlendirme	<i>Öğrenme Galerisi:</i> Öğrencilere “Günah işlemek insanı dinden çıkarır mı?” “Günahların insanı küfre götürebileceği gündelik örnekler neler olabilir?” “Günahlardan uzak durmaya çalışan bir Müslüman’ın davranışları nasıl olmalı? “ “İnsanı günaha yönlendiren etkenler neler olabilir?” soruları sorulur. Her bir soru için yazılan cevaplar panoda sergilenir.
İlişkili metinler	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹ Evet, günah kalbe işleyip, siyahlandıra siyahlandıra, tâ nur-u imanı çıkarıncaya kadar katılaştırıyor. Her bir günah içinde küfre gidecek bir yol var. O günah, istiğfar ile çabuk imha edilmezse, kurt değil, belki küçük bir manevî yılan olarak kalbi ısırtıyor. Meselâ utandıracak bir günahı gizli işleyen bir adam, başkasının itilâından çok hicab ettiği zaman, melâike ve ruhaniyatın vücudu ona çok ağır geliyor. Küçük bir emare ile onları inkâr etmek arzu ediyor. Hem meselâ Cehennem azabını intâc eden büyük bir günahı işleyen bir adam, Cehennemin tehdidatını işittikçe istiğfar ile ona karşı siper almazsa, bütün ruhuyla Cehennemin ademini arzu ettiğinden, küçük bir emare ve bir şüphe, Cehennemin inkârına cesaret veriyor. Hem meselâ farz namazını kılmayan ve vazife-i ubudiyeti yerine getirmeyen bir adamın, küçük bir amirinden küçük bir vazifesizlik yüzünden aldığı tekdirden müteessir olan o adam, Sultan-ı Ezel ve Ebed’in mükerrer emirlerine karşı farzında yaptığı bir tembellik, büyük bir sıkıntı veriyor. Ve o sıkıntıdan arzu ediyor ve manen diyor ki: “Keşke o vazife-i ubudiyeti bulunmasa idi!” Ve bu arzudan, bir manevî adavet-i İlâhiyeyi işmam eden bir inkâr arzusu uyanır. Bir şüphe, vücud-u İlâhiyeye dair kalbe gelse, kat’î bir delil gibi ona yapışmaya meyleder; büyük bir helâket kapısı ona açılır. O bedbaht bilmiyor ki, inkâr vasıtasıyla, gayet cüz’î bir sıkıntı vazife-i ubudiyetten gelmeye mukabil, inkârda milyonlarla o sıkıntıdan daha müthiş manevî sıkıntılara kendini hedef eder. Sineğin ısırmasından kaçıp, yılanın ısırmasını kabul eder.

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

Ve hakeza, bu üç misale kıyas edilsin ki, ² بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ sırrı anlaşılsın.

(Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 22)

Büyük günahları serbest işleyip istiğfar etmemek ve aldırmamak, o imandan hissesi olmadığına delildir.

(Emirdağ Lahikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2021, 14. Mektup, s. 238)

Ehl-i imanin desais-i şeytaniyeye kapılmaları imansızlıktan ve imanin zayıflığından olmadığı; hem günah-ı kebairi işleyen küfre girmediğini; hem Mutezile mezhebi ve bir kısım Hariciye mezhebi “Günah-ı kebairi irtikâb eden kâfir olur veya iman ve küfür ortasında kalır” diye hükümlerinde hata ettiklerini [...] anladım.

(Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 156)

İkinci şık ki, “Günah-ı kebîreyi işleyen nasıl mü'min kalabilir?” diye suallerine cevap ise:

Evvelâ, sâbık işaretlerde onların hatası kat'î bir surette anlaşılmıştır ki tekrara hacet kalmamıştır. Saniyen, nefis-i insaniye, muaccel ve hâzır bir dirhem lezzeti, müeccel, gâib bir batman lezzete tercih ettiği gibi, hâzır bir tokat korkusundan, ileride bir sene azaptan daha ziyade çekinir.

Hem insanda hissiyat galip olsa, aklın muhakemesini dinlemez. Heves ve vehmi hükmedip, en az ve ehemmiyetsiz bir lezzet-i hâzırayı ileride gayet büyük bir mükâfata tercih eder. Ve az bir hâzır sıkıntıdan, ileride büyük bir azab-ı müecceleden ziyade çekinir. Çünkü tevehhüm ve heves ve his, ileriye görmüyor, belki inkâr ediyorlar. Nefis dahi yardım etse, mahall-i iman olan kalp ve akıl susarlar, mağlûp oluyorlar. Şu halde, kebairi işlemek imansızlıktan gelmiyor, belki his ve hevesin ve vehmin galebesiyle akıl ve kalbin mağlûbiyetinden ileri gelir.

(Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 159)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ³
وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ⁴

² Kalplerini karartmıştır. (Mutaffifin Suresi: 14.) Ayetin tamamının meali ise şöyledir: “Doğrusu onların kazandıkları günahlar, birike birike kalplerini kaplayıp karartmıştır.”

³ Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

⁴ Duaları şu sözlerle sona erer: “Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” (Yunus Suresi: 10.)

